

hidtil have været Retsforretninger, ere jo Foged-, Auktions- og Skifteforretninger. Nu kan jeg godt erkende, at naar der er Spørgsmaal om en Sagførers Salær i Sager, der føres for Domstolene, er det vanskeligt at have almenyldige Regler for, hvor stort det skal være. Saadanne Regler har man for Resten i vort Naboland, men det skal jeg lade ligge. Men i saadanne Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om Fordringer, der ikke bestrides, er det ganske selvfølgelig, at Salærets Størrelse bør staa i et bestemt Forhold til Fordringens Størrelse. Man kommer jo paa mange forskellige Omraader — ikke blot paa Arbejderomraader — ind paa at opstille Priskuranter. Men nu vil Sagførerne naturligvis sige: De Priskuranter skulle vi selv skrive i vore Sagførerforretninger. Men det vilde altsaa sige, at det var den ene Part, der skulde bestemme Priskuranten. Det forekommer mig, at naar der, som ved disse Lejligheder, er Tale om at benytte Statsmagtens Medvirkning, burde Statsmagten ogsaa fastsætte disse Salærers Størrelse.

Jeg mener altsaa, der bør gives saadanne Regler, og hvis man giver en Regel som den førstnævnte, at man ikke maa beregne sig ubilligt Salær, det vil sige Salær, som man ikke ifølge Loven eller gældende Retsbrug kan faa tilkendt, er det ogsaa i Sagførernes Interesse, at de vide, hvad de have at rette sig efter, og det turde i det hele taget være at fremme Sagførernes Uafhængighed over for Dommerne, at disse ikke i højere Grad end nødvendigt skulle kende og dømme over den Slags Spørgsmaal. Naar Sagføreren har Lovens Ord for sig, ved han, hvad han kan forlange og behøver ikke at skyldes Dommeren Tak for, hvad der tilkendes ham. Jeg vil dog ogsaa gøre opmærksom paa, at saadanne bestemte Regler om, hvilket Sagførersalær der kan gives for Inkassationer, har man allerede herhjemme. Det er mig saaledes bekendt, at man i den jydsk Husmandskreditforening har den Regel, at naar der gøres Eksekution for en Kapital for indtil 3,000 Kr., maa Sagføreren's Salær i den Anledning ikke overstige 25 Kr., og en anden Kreditforening har fastslaaet en lignende Regel, nemlig 25 Kr. for Kapitaler indtil 5,000 Kr.,

medens det højeste, der kan tages, er 100 Kr., nemlig naar Kapitalen er 100,000 Kr. Altsaa i disse Kreditforeninger, som staa i et vist Afhængighedsforhold til Skyldneren, har man ogsaa varetaget Skyldnerens Interesser gennem saadanne bestemte Regler om Sagføreres Salær, og det er mig ikke bekendt, at disse Regler have været nogen Hinder for at faa Fordringerne indkasserede. Men hvor det f. Eks. er Handelsfordringer, der er Tale om, har den, der optræder paa Kreditors Vegne ikke den samme Interesse i at varetage Debtors Tarv, som naar Talen er om Kreditforeningernes Skyldnere, og der maa Statsmagten træde til og gøre det. Jeg finder, at det ikke er mere end billigt af Staten, at den gør det. Det ærede Medlem for Storeheddinge (Høgsbro), der jo er en af Ordførerne i denne Sag, udtalte, at i Udvalget havde man meget ihærdigt bestræbt sig for at sikre Borgerne mod Misbrug af Statsmagten. Det har Udvalget ganske vist gjort paa det bestemte Omraade, hvorpaa det ærede Medlem har sin Opmærksomhed i høj Grad rettet, nemlig den kriminelle Retspleje, hvor det gjaldt om at sikre mod Misbrug fra Forhørsdommerens Side, men jeg tror ikke, at det ærede Udvalg i samme Grad har været opmærksomt paa og ihærdigt for at sikre Borgerne mod Misbrug paa den borgerlige Retsplejes Omraade, naar det gælder Misbrug fra Sagførernes Side. Det er saaledes, at de to Slags Jurister: Dommerne og Sagførerne ganske naturligt komme til at se paa den Slags Sager med noget forskellige Øjne . . . Ja, det ærede Medlem for Storeheddinge ryster paa Hovedet, men jeg tror, at jeg tør sige, at de fleste af dem, der ere her til Stede i Tinget, ville bekræfte, at det ærede Medlems Syn paa den kriminelle Retspleje ikke mangler Ensighed. Det er i alt Fald min Opfattelse af den Sag. Jeg mener altsaa, at det er nødvendigt, at der paa dette og paa flere andre Punkter skabes et Korrektiv, en Beskyttelse mod, at denne Reform skal blive dyrere for Borgerne end fornødent.

Jeg gaar saa over til det næste Punkt, Nr. 3, der vedrører Spørgsmaalet om Forligsmægling. Det har til Opgave at forebygge, at de gældende Regler om Forligsmægling og om Parternes Møde ved For-